

SFS 1999:1176

Utkom från trycket
den 17 december 1999

Lag om rätt att använda finska och meänkieli hos förvaltningsmyndigheter och domstolar;

utfärdad den 9 december 1999.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas hos kommunala samt statliga regionala och lokala förvaltningsmyndigheter med ett geografiskt verksamhetsområde som helt eller delvis omfattar förvaltningsområdet för finska och meänkieli.

Med förvaltningsområdet för finska och meänkieli (förvaltningsområdet) avses Gällivare, Haparanda, Kiruna, Pajala och Övertorneå kommuner.

Lagen tillämpas även hos en länsrätt, en tingsrätt, en fastighetsdomstol, en miljödomstol eller en sjörättsdomstol med en domkrets som helt eller delvis omfattar förvaltningsområdet.

Rätt att använda finska och meänkieli hos förvaltningsmyndigheterna

2 § En enskild har rätt att använda finska och meänkieli vid sina muntliga och skriftliga kontakter med en förvaltningsmyndighet i ärenden som avser myndighetsutövning i förhållande till honom eller henne, om ärendet har anknytning till förvaltningsområdet.

Om den enskilde använder finska eller meänkieli i ett sådant ärende, är myndigheten skyldig att ge muntligt svar på finska respektive meänkieli. Ett skriftligt beslut i ett sådant ärende skall innehålla en upplysning på finska eller meänkieli om att beslutet kan översättas muntligen till finska respektive meänkieli av myndigheten på begäran av den enskilde.

Myndigheten skall även i övrigt sträva efter att bemöta finsktalande och meänkielitalande på finska respektive meänkieli.

3 § Förvaltningsmyndigheterna får bestämma särskilda tider och särskild plats för finsktalandes respektive meänkielitalandes besök och telefonsamtal.

¹ Prop. 1998/99:143, bet. 1999/2000:KU6, rskr. 1999/2000:69.

Rätt att använda finska och meänkieli hos domstolarna

4 § Den som är part eller ställföreträdare för part i ett mål eller ett ärende hos domstol har rätt att använda finska eller meänkieli under målets eller ärendets handläggning, om målet eller ärendet har anknytning till förvaltningsområdet.

Rätten att använda finska och meänkieli omfattar också de domstolar dit en dom eller ett beslut i ett mål eller ärende som avses i första stycket överklagas.

5 § Rätten att använda finska eller meänkieli i mål eller ärende hos domstolar enligt 4 § omfattar rätt att ge in handlingar och skriftlig bevisning på finska eller meänkieli, rätt att få de handlingar som hör till målet eller ärendet muntligen översatta till finska respektive meänkieli och rätt att vid muntlig förhandling inför domstolen tala finska eller meänkieli. Domstolen skall översätta handlingar och skriftlig bevisning till svenska, om det inte är uppenbart onödigt.

Även i övrigt skall domstolen i sina kontakter sträva efter att bemöta finsktalande och meänkielitalande part eller ställföreträdare för part på finska respektive meänkieli.

6 § Den som vill använda finska eller meänkieli under ett måls eller ett ärendes handläggning i domstol enligt 4 § skall begära detta i samband med att målet eller ärendet inleds eller första gången parten skall yttra sig i målet eller ärendet. Om en begäran att använda finska eller meänkieli framställs senare får den avslås.

En begäran att använda finska eller meänkieli får även avslås om det är uppenbart att den har ett otillbörligt syfte.

7 § Om en part eller ställföreträdare för part skall få använda finska eller meänkieli i rättegång, skall tolk anlitas i enlighet med bestämmelserna i 5 kap. 6–8 §§ och 33 kap. 9 § rättegångsbalken och 50–52 §§ förvaltningsprocesslagen (1971:291).

Finska och meänkieli i förskoleverksamhet och äldreomsorg

8 § När en kommun i förvaltningsområdet erbjuder plats i förskoleverksamhet enligt 2 a kap. 1 och 7 §§ skollagen (1985:1100), skall kommunen ge barn vars vårdnadshavare begär det möjlighet till plats i förskoleverksamhet där hela eller delar av verksamheten bedrivs på finska respektive meänkieli.

9 § En kommun i förvaltningsområdet skall erbjuda den som begär det möjlighet att få hela eller delar av den service och omvårdnad som erbjuds inom ramen för äldreomsorgen av personal som behärskar finska respektive meänkieli.

Undantag

10 § Om det finns särskilda skäl får regeringen föreskriva att en viss myndighet som lyder under regeringen skall undantas från tillämpningen av 2 §.

Motsvarande gäller efter regeringens bemyndigande för landstingsfullmäktige och för kommunfullmäktige i fråga om kommunala myndigheter.

SFS 1999:1176

Denna lag träder i kraft den 1 april 2000. Den tillämpas på mål och ärenden i domstol som anhängiggörs efter lagens ikraftträdande.

På regeringens vägnar

GÖRAN PERSSON

ULRICA MESSING
(Kulturdepartementet)

